

I Ugeskriftet „Vort Landbrug“ for 9. Januar 1919 er der en Artikel af Laboratorieførstander P. Christensen, Dalum. Jeg skal oplyse, at Laboratorieførstander Christensen ikke alene er udgaaet som Elev fra Landbohøjskolen, men at han gennem en Aarrække har været knyttet til Landbohøjskolen som Assistent. I denne Artikel, der har Overskriften „Nyordningen af Landbrugsstudiet ved Landbohøjskolen“, gør han Rede for sit Syn paa Sagen, og det hedder her bl. a. følgende: „Det var et fundamentalt Fejlgreb i hvert Fald for Landbrugsstudiets Vedkommende, at Højskolen blev lagt i København. Thi hvad har det ført til? At vi har en Skole for *Landbruget*, en Skole for *Jordens Dyrkning*, og hvad dertil hører, liggende midt inde paa Brostenene i en stor By paa ca. 600 000 Indbyggere, omgivet af Gader og Veje, Huse og Fabrikker. *En Skole for Landbruget, der i flere Retninger er saa godt som blottet for levende Demonstrationsmateriale, skønt det er levende Organismer, Planter og Dyr, der er Hovedformaalet for Studiet og Undervisningen.*

Hvilken Betydning har det nu haft for den Undervisning, der kan gives under saadanne Forhold?

Det har haft den Følge, at Landbrugsundervisningen ved Landbohøjskolen paa et efter moderne pædagogiske Principper og Synspunkter meget vigtigt Omraade ikke har kunnet holde Trit med Udviklingen, men er kommet langt agter ud og rimeligvis aldrig vil kunne komme i Overensstemmelse med disse moderne pædagogiske Synspunkter, saa længe Landbrugs-Fagstudiet er knyttet til den i København beliggende Højskole.

Jeg tænker her paa den Form for Kundskabsmeddelelse, som bestaar i *Øvelser og Demonstrationer*.“

Det forekommer mig, at de her fremførte Synspunkter bør den høje Rigsdag ikke sidde fuldstændig overhørig ved en Lejlighed som denne. Landbrugets Fremtid som bærende Erhverv her i vort Land afhænger i første Række af indsigtfuldt og omsorgsfuldt udført Arbejde ude i de enkelte Landbrug, men til Underbyggelse af dette Arbejde har det videnskabelige Studium og den højere Landbrugsundervisning haft den allerstørste Betydning, og Fremtiden vil utvivlsomt stille forøgede Krav paa dette Omraade. Alt, hvad der kan bidrage til at skabe de bedst mulige Vilkaar for Landbrugets Fremskridt og gode Udvikling, bør derfor nøje overvejes.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilsige mit Partis Støtte til Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag, idet jeg ved Slutningen af Forhandlingen skal tillade mig at stille Forslag om Nedsættelse af et Udvalg paa 15 Medlemmer.

S. Rasmussen: Den højtærede Landbrugsminister udtalte under dette Lovforslags Behandling i Folketinget, at vi ikke skulde gaa i Rette med Fortiden, men at der er noget, der tyder paa, at vi i den Tid, der er gaaet forud, ikke har været tilstrækkelig opmærksomme paa at hjælpe Landbohøjskolen til at yde den Undervisning, som Tiden maatte kræve, og saa fremdeles. Disse Ord vil jeg gerne understrege og sige Landbrugsministeren Tak for. Jeg tror, at det er rigtigt, at der er forsømt meget her, og jeg haaber, at der ved det foreliggende Lovforslag muligvis kan raades Bod paa noget af det. Men selv om Forslaget med sine Udvidelser og Nyansættelser vedtages, tror jeg dog ikke, at vi er naaet til, hvad vi muligvis skulde naa til ved en saadan Lærestanstalt. Lovforslaget er dog et Skridt i den rigtige Retning, og derfor hilser jeg det med Glæde. Direktøren har i den Skrivelse, der medfølger, sagt nogle Ord, som jeg gerne vil understrege. Han siger: „Der har ikke været Tid til at fordøje Foderet“ — det drejer sig om Eleverne derude. Jeg kan huske, at jeg, da jeg var Dreng, læste paa en Flaske med „Brama Livseliksir“ eller saadant noget: „Menneskets Lykke beror paa en god Fordøjelse“. Nu tror jeg ikke, at det passer fuldt ud, men der er meget sandt i det. Og i alt Fald: kan Eleverne ikke fordøje Foderet derude, maa der være noget galt ved den Undervisning, de faar. Jeg vil gerne bekræfte Direktørens Ord af min egen Erfaring. Det er nogle og tyve Aar siden, at jeg gik derude. Jeg var meget glad for den Undervisning, vi fik, men jeg skal indrømme, at vi fik saa meget, at det var umuligt for os at fordøje det. Jeg har nu prøvet paa i nogle og tyve Aar at fordøje det, jeg fik, men jeg tror dog, at der er Stumper endnu, som jeg ikke har fordøjet, og det gaar gerne saadan, at jo længere Foderet gemmes, des ufordøjeligere bliver det. Kunde Eleverne nu faa Foderet givet paa en saadan Maade, at det blev lettere fordøjeligt, vilde det være et Skridt i den rigtige Retning. Og jeg tror, at vi ved det foreliggende Lovforslag gaar i den Retning.

Venstres ærede Ordfører (Hauch) har